

Partier at undersøge Muligheden for at naa til et samlet Resultat, og har foreslaaet en almindelig Drøftelse i Udvalget om *Forsvarets Formaal*. Hvis der kunde opnaas Enighed herom, aabnede der sig Mulighed for en frugtbar Forhandling om de til Formaalenes Opfyldelse fornødne Midler. *Dette Tilbud har imidlertid ikke fundet Øre hos noget af de andre Partier, men det staar stadig ved Magt.*» Mindretallet indstillede derefter Lovforslaget til Forkastelse og sluttede med at fremsætte sine Synspunkter med Hensyn til, hvorledes det danske Forsvarsvæsen i Hovedtrækkene bør ordnes, hvorom henvises til Betænkningen. — Angaaende Forslaget om Forøgelse af Grænsegendarmeriet udtalte Mindretallet, at det var villigt til at drøfte dette, men da Forslaget herom var knyttet til Vagtkorpsforslaget, maatte man stille sig afvisende overfor det nu.

Ændringsforslagene vedtoges med 68 Stemmer, medens 62 afholdt sig fra at stemme. — Ved 3. Behandling førtes en lang Forhandling, hvorefter Lovforslaget ved Navneopraab vedtoges med 77 Stemmer (Regeringspartierne og af Retsforbundet Geert-Jørgensen samt Hans Hansen) mod 64 (Venstre og Konservative), medens 1, Axel Dam, afholdt sig fra at stemme, og 7 var fraværende.

Ved 1. Behandling i Landstinget var Hauch Ordfører for Venstre og udtalte bl. a., »at dette Forslag er baade med Hensyn til Landeværnets Mandskabsstyrke, Uddannelses-tiden, Forplejningen — det gælder ogsaa Lægeforplejningen, som man dog skulde mene, alle kunde interessere sig for — ufuldstændigt og ufuldkomment. Beviset herfor er med al ønskelig Kraft blevet ført i det høje Folketing. Jeg kan udtale, at med mit Partis Medvirken, med Venstres Medvirken, bliver Lovforslaget, som det foreligger her, ikke til Lov. Jeg ønsker at sige dette kort og klart, saa at det ikke kan misforstaas. Men vi er villige til i et Udvalg at samarbejde med den højtærede Forsvarsminister og det høje Landstings øvrige Partier om at finde en Ordning af denne for vort Lands Fremtid saa betydningsfulde Sag.» — *C. F. Sørensen*, Socialdemokraternes Ordfører, tilsagde »et loyalt, et lidenskabsløst, et roligt Samarbejde i denne Sag.» — De Konservatives Ordfører, *Ellinger*, beskæftigede sig navnlig med Forholdet udadtil og den nuværende Udenrigsministers Handlemaade som Forsvarsminister under Verdenskrigen og nu og sluttede med at rette »den indtrængende Opfordring til den Mand, der i første Række har Ansvaret, Landets Statsminister, til under sit Ansvar overfor Historiens Domstol — den, der kan blive sat, før nogen aner det — at skære igennem al den Taage og Tvetydighed, der knytter sig til den nuværende Udenrigs-